

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Vigilo ep[iscop]o [et] martyre. Cap[itulum]. x.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse iunij occurrētibus. Fo. cxlvij.

hostes subiugauit: et romanis tributarios fecit. Duosq; milites armati eidē apparētes: eū hincinde cōfirmabāt. Factus ergo xpianus romana redijt: et aploꝝ mox basilicas uisitauit. Ros gauti aut augustū ut sibi indulgeret: si filiā suā minime desponsaret: eo q̄ decetero xp̄o contrinens uiuere proposuisset. Quod dum constantino plurimū placuisset et due filie gallicani et constantiam uirginē conuerse fuissent: secūq; in monasterio beate agnetis permanerēt. Ipse gallicanū ducatu cessit: et quinq; milia suoꝝ suorum manumissit: oīaq; pauperibus tribuēs: xp̄o eū quibusdā seruis dei in paupertate seruauit: multaq; miracula faciebat: ita ut solo iussu demones ab obsessis corporibus effugaret. Huius sacre opinionis fama in toto orbe terrarū intantum excreuit: ut ab oriente et occidente ueniētes uiderant uirū ex patricio et consule lauante pedes pauperū: ponentē mensam: a qua manibus effundente: languētibus solite ministrante: et cetera seruitutis officia exhibente. Persecrauit aut gallicanus in sanctis huiusmodi pietatis operibus usq; ad tēpora iuliani imperatoris: qui cū imperiū sublimatus xpianos persequeret: misit ad ostiā ciuitatē: ubi gallicanus degebat: ut titulos fiscales domibus ab eo in subsidium pauperū fabricatis imponeret. Sed cū oēs exactores illuc accedentes a demone uerarent: mandauit iulianus: ut aut dñs immolaret: aut exinde discederet. Tanto enim uirō nō audebat morē inferre. Ille igitur alexandriā perrexit: et per annū in heremo cum sanctis cōfessoribus habitauit. Deinde tentus a comite raucino cum sacrificare contemneret: transfusus in corpore gladio martyrii coronam percipit. vii. kalendas iulij: alexandrięq; tumultus iacet in ecclesia eius nomini fabricata.

De sanctis Johanne et Paulo martyribus. Cap. ix.

Iohannes et paulus martyres rome passi sunt sub imperatore apostata iuliano. Quorum prior prespositus: secundus primicerius fuit constantie constantini filie uirginis: ut superius dictum est in passione gallicani martyris. vii. kal. iulij. Iulianus

imperator captus cupiditate sacrilega auariciam suā euangeliū testimonio colorabat. Nā facultates xpianis auferens dicebat: q̄ xp̄s in euāgelio docuerat: ut nisi qui renūciauerit omnib; que possidet: nō potest xp̄i esse discipulus. Audiens autē: q̄ iohānes et paulus ex opibus quas constantia uirgo reliquerat: xpianos pauperes sustentarent: mandauit eis: ut sicut constantino ita quoq; et sibi adherere deberēt. Qui

responderunt: q̄ constantino et constanti imperatoribus uti xpianis adhaerant: eidēq; in palatio famulari fuerant. Iuliano autē uti apostate: et qui religionē plenā uirtutibus reliquerat penitus obedire contēbant. At imperator se clericatus in ecclesia obtinuisse iactabat: sed cōsiderans uanum esse inertia et otium sectari: relicto clericatu militie animū dederat dñs sacrificando: quozū suffragiis ad imperij apices peruenerat: unde et iohanni et paulo. x. dierum inducias concedebat: ut si infra ipm terminū a xp̄i cultura non discederent: et militiā suam reassumere recusarent: coacti postmodū facerēt: quod sponte facere non curabant. Qui sancti dixerunt: ut iam. x. dies preterisse existimās cōtinuo faceret: quod post. x. dies. facere minabatur. Quibus imperator asseruit: q̄ eos post dictū terminū: non ut martyres: sed ut hostes publicos puniret. Tunc iohānes et paulus per totos. x. dies elemosinis insistebant: et omnia sua in opibus erogabāt. Decima autem die missus est ad eos terentianus campi ductor ab imperatore hora cenandi: qui ingressus inuenit eos orantes obrulitq; eis ex parte iuliani imperatoris auream statuiculam iouis: ut et thura incenderent: alioquin gladio simul perfrēt. Qui cum se nullum alium dominū habere nisi xp̄m dicerent: hora tertia noctis transfacta sicut illi indictum fuerat: ut sine strepitu punirent: eos ambos decollauit intra domū ipsorū. Fecitq; fieri foueam: et eorū corpora in ipsa domo in uoluta reponi: faciens famam: q̄ in exilium missi essent. Demones autē ex obsessis corporibus intra domum iohannis et pauli efficebantur: cōfidentes sanctā passionem eorum. Post hec filius terentiani a demone rapitur: et intra ipam domum clamare cepit: q̄ a sanctis martyribus uireretur. Quod uidens terentianus: ad locū accedens: oransq; cum lachrymis peccatū suū confitetur: et filius eius mox a demone liberatur: ac una cum patre conuersus ad xp̄m baptizatur: qui terentianus scripsit sanctorum martyrum passionem: qui passi sunt sexto kalendas iulij anno domini. cccxliij.

De sancto Vigilio ep̄o et martyre. Cap. x.

Vigilius

ep̄s tridentinus et martyr natione romanus a puero xpianus liberalibus studiis ardenis edoctus: cum marientia matre nobilis et cum filiis suis claudiano et maioriano ad ciuitatem tridentinum deuenit: deo seruens et miraculis clarens: ubi aferio tridentino ep̄scopo defuncto: ipse a populo cum esset annorum. xx. Quis

dudum renūcēs in pontificem electus est. Qui omnem populū ciuitatis ⁊ dioecesis tridentine adhuc maiori parte idolis deditum ad xpm cōuertit: predicacionis gratia continue circūtes partes illas: qui etiam de licentia episcopozū brixien. ⁊ veronen. in eoz dioecibus pdicans: multos ab idolorum cultu eripuit. Et sissimū martyrium: ⁊ alexandrum martyres in predicacione socios ⁊ coadiutores habuit: de quibus supra in eozum passione actū est. iij. kal. iunij. Quozum etiā corpora apud vallemānonis pro christo passozum tridentū transiuecta sepeliuit: ⁊ ipsozū aīas celos ascendere cōspexit. Lū in vno solo eius epātus loco in mōranis sito: noie rādēna gentilitatis vestigia remansissent: ⁊ ipe cū miliano p̄bytero ⁊ fratrib⁹ suis claudiano ⁊ maioriano xpm ibidē predicasset: ac etiā saturni idolū euertisset: trāsies fluiū sarcha per quē benachus defluit: a rusticano vulgo i eū su rente insecutus: ac lapidib⁹ solus ipe obzupt⁹ est: socijs sine lesiōe dimissis: cui⁹ corpus ad ecclēsiā suā delatū est: ac in ecclēsiā martyziū geruasij ⁊ p̄basij: quā ipe edificauerat tumularū: vocabulo ipsius ecclē in noie sc̄i viglij mutato. In cuius sepultura ⁊ demones effugati sunt: ⁊ diuersis languozibus egri curati. Sed ⁊ brixien. enses quidā de eius collecto sanguine parrem brixia detulerunt in cuius virtute plurima fuerunt ostensa miracula. Claruit in epātu annis xx. Imperantibus gratiano ⁊ valentiano: bonozio ⁊ theodosio magno p̄ncipibus: ⁊ passus est. vi. kalen. iulij. Hic ad simplicij quendam in laudē martyziū scripsit libzū. Itēz epistolā eoz gesta supplicia ⁊ funera suo tēpore apud barbaros continentē. Itēz ad iohannē chrystostomum epistolā predictozū martyziū sissimij martyziū ⁊ alexandri passionem explicantem.

De sancto vigilio alio epo ⁊ mar. Cap. xi.

Vigilius episcopus antiodorensis. passus est tēpore cōstāntini iunioris. Hic i ipso epātū sedit annis. xxv. Edificauitq; de facultatib⁹ proprijs ac dotauit ecclēsiā dei genitricis extra muros in qua ⁊ cō-

uentū monachoz ⁊ hospitale pauperum cōstituit. Qui ppter suā sanctitatē inimicis iusticie odiosus effectus a baracone scenescallo regis francie: q; ebzon: regi sc̄i leodegarij occisori in regno successerat: in cocta silua ppe cōpeditū occisus est. vij. kal. iulij. Lū autē corpus eius ad suā ecclēsiā veheret: ⁊ p senonas transitū habere cōtingeret: carceres ilico diuinit⁹ sunt reserati: vinculis quoq; ac cōpedib⁹ cōfractis oēs cōclusi ⁊ in ergastulis ibi iuxta detēti absoluti sunt: corpus sacrū vsq; antiodoz comitātes.

De sancto Vigilio papa ⁊ mar. Cap. xij.

Vigilius papa et martyr natione romanus et patre iohanne consule romano filio ueruo pape in pontificatu romano successit: et sedit annos xvij. menses. vi. dies. lvi. Hic cum siluerij pape decessoris sui archidiaconus esset: et ad papatum ambiens theodoro

auguste fautor extitit: vt siluerius papa a belisario patricio de episcopatu electus in exilium mitteretur: vt supradictum est in passione siluerij. xij. kalendas iulij: vnde ⁊ suasu atq; auctoritate theodore ad papatū promotus est. Qui tamen post mortem siluerij de commissio penitētiā egit: ⁊ martyziū passus feliciter terminauit. Cuius temporibus apud constantinopolim. v. synodus celebrat sub iustiano p̄ncipe contra theodoziam ab agapito propter heresim de sua sede electum renocaret: ⁊ in sua sede restitueret. Quod cum facere abnuisset: ab eadem augusta multas persecuciones passus dehinc constantinopolim adductus ⁊ alapsatus est ac demum de ecclēsiā sancte sophie: in quam confugerat extrahitur: et misso fune in collo eius per totam urbem de mane vsq; ad vesperam trahitur. nouissime quoq; actus in exilium moritur. Corpusq; eius in locello repositum romam transfertur: ⁊ apud sanctum petrū sepelitur. Hic cōstituit missam in ecclēsiā celebrari versus partem orientalem: vt in christi faciem sacerdos intendar: eo q; christus in cruce pendens versus occidentem asperit. Et celsi sauit eius episcopatus dies quinq;.

De sancto Vigilio confessore. Cap. xiiij.

Vigilius confessor ⁊ diaconus claruit tempore leonis p̄ncipi imperatoris. Hic monachozum regulam ex traditione sanctorū patrum totius professionis monastice disciplinaz continentem: que ad profectum fratrem in conuētū legitur breuifata lucido ⁊ aperto sermone conscripsit. Et apud urbem regiam constantinopolitanam sanctitate predictus in pace diem extremum conclusit.

De sancto Daxentio abbate. Cap. xv.